

CARTA AO NOSO PAI “Manuel Otero Blanco”

Por: María Jesús Otero Acuña

O amor dun pai xamais se pode esquecer. O meu pai deunos todo o que necesitabamos e moito máis. Foi un piar de apoio sempre que o necesitamos.

Deixounos un baúl cheo de valores e ensinounos que con traballo e esforzo, conseguiremos o que nos propoñamos. Isto terémolo presente ata o fin dos nosos días.

O seu comportamento burlón agochaba unha grande timidez e era tan introvertido na declaración dos seus sentimentos, que só cos seus actos podíamolo apreciar.

Atrevido e loitador, para o ben da familia e en causas sociais, que sen dúbida daba guerra e non gustaba aos que impoñían normas no espazo que o viu nacer, a súa querida Illa de Ons.

Pero, á vez, era unha persoa tremendamente humana, axudaba e entendía as situacións alleas e condenaba as inxustizas, causas polas que loitou ata a súa morte.

Aínda que o seu corpo non estea entre nós, o seu espírito e a súa esencia, irá pasando de nós aos nosos fillos e deles, ás xeracións posteriores.

A súa familia, os seus amigos e a súa Illa, recordarémolo sempre.

Querémoste, papá!!!

PALABRAS DOS SEUS NETOS

Yeyo, así es como nosotros le llamábamos.

Era un hombre auténtico, que marcaba la diferencia.

La cicatriz que tenemos en el corazón, porque ya nos ha dejado, nunca se borrará por los recuerdos que con él tenemos.

Era trabajador incansable, para mí, el mejor pescador de la isla y una gran persona que nos quería sin límites.

La isla se queda con un alma menos, pero el cielo, gana una estrella más.

LORENZO

Yeyo, has sido un ejemplo de vida y de lucha para nosotros.

Y aunque sabemos que lo que ha pasado, es la natural evolución de la vida, te recordaremos cada noche, como todas las noches que nos llamabas para preguntarnos si estábamos bien.

Sé que desde allá donde estés, nos guías, iluminas nuestros pasos y cuidarás de nosotros.

LUCAS

Hace tiempo avisó,
que estaba cerca su partida.
No creíamos sus palabras,
al ver la maleta vacía.

Familia, Cariño, Trabajo y Sabiduría.
Recuerdos, Tristeza, Carácter y Valentía.
Hoy se marchó sin llevar nada,
para dejarnos todo lo que tenía.

MARCOS

QUERÉMOSTE YEYO!!!

De ANABEL e MANUEL para o seu avó Manuel Otero Blanco

ANABEL

Demostráchesme, que si algo quero algo me custa, e que teño que seguir loitando polo que desexe aínda que o camiño se poña moi difícil.

Porque non coñecín a unha persoa máis cabezota que ti, pero tampouco coñecín a ninguén que loitase tanto polos seus da mesma forma que ti o facías.

Boto de menos as túas chamadas diarias, pero sobre todo bótote de menos a ti e espero que, estas onde estas, sigas coitando de min.

Ons nunca será o mesmo sen ti.

Quérote Yeyo.

MANUEL

Sinceramente, só teño que darche as grazas.

Grazas por todo o que me ensinaches, a seguir adiante, a non renderse e a ser feliz.

Grazas por poder compartir todos os teus recordos comigo, todas esas historias e todas as ensinanzas que nunca se me esquecerán.

En xeral, grazas por todo, e se che escribo isto é porque tristemente non estás, pero tamén significa que estarás coidándome dende onde estas. Que saibas que fuches alguén exemplar.

Espero que no mundo existan persoas cos mesmos valores que ti. Sempre serás o mellor.

Manuel Otero coa súa neta, cantando os maios cos Pineiróns

Manuel Otero, co seu fillo, netos e Luís Zahera (Petróleo) en Ons